

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา และความสำคัญปัญหา

จากการที่ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจ ที่เป็นแบบเกษตรกรรมมาเป็นอุตสาหกรรมนั้น ทำให้โครงสร้างของครอบครัวเปลี่ยนจากครอบครัวขยาย มาเป็นครอบครัวเดี่ยวส่งผลให้สภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของผู้คนเปลี่ยนแปลงไป จากเดิมที่มีชีวิตการทำงานแบบขึ้นอยู่กับฤดูกาลไม่เร่งร้อน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน กลับกลายเป็นชีวิตที่ต้องเร่งรีบทำงานแข่งกับเวลา และต่างคนต่างทำงานเฉพาะที่ตนเองต้องรับผิดชอบ ทำให้ต่างคนต่างไม่ได้ใส่ใจกับคนอื่น ๆ ที่อยู่รอบข้าง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงต่างๆเหล่านี้ มีผลกระทบโดยตรงต่อสังคม ทางด้านสถาบันครอบครัว และประชากร ทำให้ครอบครัวขาดความอบอุ่น ความมั่นคงทางสังคมของสถาบันครอบครัวลดน้อยลงไปจากที่เคยมีมาแต่เดิม ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นสาเหตุทำให้คนติดยาเสพติดมากยิ่งขึ้น

ปัญหายาเสพติด เป็นปัญหาสังคมปัญหาหนึ่งที่มี แนวโน้มของความรุนแรง และ การขยายตัวของปัญหาเพิ่มมากขึ้นตามการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ และ สังคมของประเทศที่มีการพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ และ สังคม ซึ่งเห็นได้จากการที่มีแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และ สังคมแห่งชาติอย่างเป็นรูปธรรม ตั้งแต่ พ.ศ. 2504 จนถึงปัจจุบัน และปัญหาด้านยาเสพติดก็เป็นปัญหาหนึ่งที่มีมาพร้อมกับการพัฒนา และ เป็นปัญหาที่มีแนวโน้มว่าจะถูกถามแพร่ขยายต่อไปมากขึ้น (ปปส., 2540)

จากที่ได้กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่าปัญหาเรื่องยาเสพติดเป็นปัญหาใหญ่ และ สำคัญของประเทศ ดังนั้น รัฐบาลจึงได้มีการกำหนดนโยบายไว้บนแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และ สังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ว่าด้วยเรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถในการป้องกัน และ ปราบปรามยาเสพติด และ สารเสพติด ซึ่งได้แก่

1. เพิ่มประสิทธิภาพการปราบปรามยาเสพติด และ สารเสพติด โดยเฉพาะสารระเหย และ ยาฆ่า โดยการประสานการปฏิบัติงานด้านการข่าว และ การพัฒนาบุคลากร

2. รณรงค์ป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด และ สารเสพติด โดยการให้ความรู้แก่เด็ก เยาวชน ประชาชน ถึงโทษของยาเสพติด รวมทั้งเผยแพร่กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดให้กว้างขวาง ตลอดจนสนับสนุนให้ครอบครัวชุมชน ภาคเอกชน และ กลุ่มอาสาสมัคร ต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วม ในการป้องกันปัญหาเสพติดมากขึ้น

และ ปัจจุบันที่เข้าสู่แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ซึ่งได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ของการพัฒนาไว้ 7 ยุทธศาสตร์ คือ

1. การพัฒนาศักยภาพของคน เน้นการพัฒนาศักยภาพของคนทุกวัย โดยปรับปรุงกระบวนการพัฒนาจิตใจให้เกิดผล ในทางปฏิบัติ การพัฒนาสติปัญญา ทักษะ และฝีมือแรงงาน ให้คนไทยทุกคนมีคุณภาพ และ ประสิทธิภาพสูงขึ้น สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการป้องกันด้านสุขภาพ และ พละอนามัย นอกเหนือจากการป้องกันปัญหา เพื่อเสริมสร้างโอกาสให้คนไทยทุกคนมีสุขภาพดีถ้วนหน้า มีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันโรค ตลอดจนการพัฒนาประชากรกลุ่มด้อยโอกาส ให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างสมศักดิ์ศรี

2. การพัฒนาสภาพแวดล้อมของคน ประกอบด้วยแนวทางการเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว และ ชุมชน สร้างโอกาสให้คน ครอบครัว ชุมชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และ สังคม การพัฒนาระบบความมั่นคงทางสังคมในด้านต่างๆ เพื่อสร้างหลักประกันทางเศรษฐกิจ และ สังคม ตลอดจนคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต และ ทรัพย์สินให้แก่ประชาชน และ ส่งเสริมวัฒนธรรมให้มีบทบาทในการพัฒนาคน และ ประเทศได้อย่างสมดุล และ ยั่งยืน

3. การเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาค และ ชนบท เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนอย่างทั่วถึง มุ่งเน้นที่จะเสริมความสามารถของคน และ ชุมชนให้มีศักยภาพเข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเอง และ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว รวมทั้งส่งเสริมให้คน และ ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนามากยิ่งขึ้น ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้คนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น การพัฒนาส่วนรวมมีความยั่งยืน ตลอดจนการจัดการระบบบริหารจัดการในระดับพื้นที่ ให้มีประสิทธิภาพ และ เอื้ออำนวยประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

4. การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจเพื่อสนับสนุนการพัฒนาคน และ คุณภาพชีวิต

เน้นความสำคัญของการพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจในระดับพื้นที่ เพื่อสร้างโอกาสใหม่ ๆ ทางเศรษฐกิจ การสร้างรากฐานการผลิตของประเทศให้เข้มแข็ง เพื่อเพิ่มโอกาสการมีงานทำ และ พร้อมที่จะรับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลก

5. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม มุ่งที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และ ป้องกันสภาวะแวดล้อมในเมือง และ ชนบท โดยเสริมสร้างโอกาสการมีส่วนร่วมของประชาชน และ ชุมชนในการบริหารจัดการมากขึ้น การเสริมสร้างประสิทธิภาพการดำเนินงานของภาครัฐ

6. การพัฒนาประชาธิปไตย เน้นการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างภาครัฐ กับประชาชน การสนับสนุนให้ทุกส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะของภาครัฐ ตลอดจนการปรับปรุงประสิทธิภาพของระบบราชการ และ ความต่อเนื่องในการบริหารงานพัฒนา

7. การบริหารจัดการเพื่อแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะให้แนวคิด และ กระบวนการพัฒนา ในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 สามารถเริ่มต้น และ ดำเนินการให้บรรลุผล เป็นรูปธรรมได้ โดยเน้นการปรับกระบวนการบริหารงานพัฒนาสู่การปฏิบัติ ด้วยระบบการจัดการใน ระดับพื้นที่ตามภารกิจของหน่วยงาน และ การมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายในสังคม การกระจายอำนาจใน ระบบกลไกการบริหารของภาครัฐ การปรับบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคี การพัฒนา ตลอดจนการ ติดตาม และ ประเมินผลอย่างเป็นระบบ และ ต่อเนื่อง

จากยุทธศาสตร์ทั้ง 7 ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ดังกล่าว สำนักงาน ป.ป.ส. ได้นำมาเป็นต้นแบบในการกำหนดยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันยาเสพติด ไว้ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ป้องกันในเชิงกว้าง

1.1 การป้องกันยาเสพติดในเชิงกว้าง จะต้องดำเนินการให้ครอบคลุมทุกกลุ่มประชากร และ ทุกพื้นที่ โดยอาศัยสื่อทุกประเภทในการดำเนินการป้องกันยาเสพติด

1.2 สร้างความตระหนักให้กับประชาชนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มบิดา-มารดา องค์กร ชุมชน และ กลุ่มเยาวชนในทุกพื้นที่ เพื่อให้เกิดกระแสของประชาชนในประเด็นหลัก 3 ประการ ได้แก่

- การต่อต้านยาเสพติด
- การต่อต้านผู้ผลิต ผู้ค้า และ ผู้สนับสนุน การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
- การส่งเสริม และ สนับสนุน ให้ผู้ติดยาเสพติด เข้ารับการบำบัดรักษา

1.3 การให้ความรู้ และ ความเข้าใจกับประชาชนทุกกลุ่ม ต้องครอบคลุมเนื้อหาอย่างน้อย 3 ประการ ได้แก่

- โทษ บทลงโทษที่ได้รับจากการกระทำความผิด
- พิษ พิษของยาเสพติดแต่ละประเภท
- ภัย ผลกระทบ หรืออันตรายที่เกิดขึ้นจากการใช้ยาเสพติด

1.4 พัฒนา และ ขยายสื่อบุคคลที่จะดำเนินการป้องกัน ในลักษณะการสื่อสาร 2 ทาง ครอบคลุมประชากรกลุ่มต่างๆ โดยการสร้าง สื่อบุคคลแกนนำให้เกิดขึ้น ทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล และ องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นๆ

2. ยุทธศาสตร์ การป้องกันในเชิงพื้นที่

2.1 เน้นการป้องกันยาเสพติดในลักษณะครบวงจร ทั้งในเรื่องของการให้ความรู้ การปรับพฤติกรรม การสร้างเจตคติ การจัดกิจกรรม และ การป้องกันปัญหา หรือ การขยายตัวของปัญหา

2.2 เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน และ ประชากรเป้าหมาย ในการป้องกันยาเสพติดในพื้นที่ อาทิ การจัดเวรยามป้องกันการใช้ยาเสพติดในพื้นที่ การป้องกันไม่ให้ปัญหายาเสพติดเข้ามาในพื้นที่

2.3 พัฒนาให้เกิดระบบการเฝ้าระวังสภาพปัญหาในพื้นที่ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ประกอบการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากแผนการดำเนินงานป้องกันยาเสพติด ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) มีการดำเนินงานตามลักษณะของกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยต้องการทำการศึกษากลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการ หมายถึง กลุ่มผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งจากจำนวนประมาณ ร้อยละ 70 ของผู้ที่เข้ารับการบำบัดยาเสพติดทั้งหมด จะมีอายุอยู่ระหว่าง 21-35 ปี ซึ่งเป็นวัยแรงงานที่สำคัญยิ่ง (ป.ป.ส., 2535) และ พบว่าปัญหาเสพติดในสถานประกอบการ เป็นปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นในช่วงของการพัฒนาเศรษฐกิจ และ สังคมของประเทศในช่วง 3 ทศวรรษที่ผ่านมา อันเนื่องมาจากปัญหาการใช้ยาเสพติดของผู้ใช้แรงงาน ที่ได้ส่งผลกระทบต่อตัวผู้ใช้แรงงาน ผู้ประกอบการ และ ประชาชนผู้บริโภค ทำให้เกิดการรั้งความเจริญก้าวหน้า และ ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม เพราะฉะนั้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะการเปิดรับสารเกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันยาเสพติดของกลุ่มผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม ว่าเขาเหล่านั้นมีความสนใจ หรือ เห็นความสำคัญของการที่จะได้รับรู้เรื่องยาเสพติดหรือไม่ และ มีแรงจูงใจอะไรในชีวิต ที่จะทำให้เขาไม่หันไปใช้สารเสพติด และ ในโรงงานอุตสาหกรรมนั้นๆ มีการดำเนินงานด้านส่งเสริมความรู้แก่พวกเขาบ้างหรือไม่ เพื่อสร้างทักษะการป้องกันตนจากการใช้สารเสพติด การใช้สื่อคำขวัญต่างๆที่เกี่ยวกับยาเสพติด นั้นมีประโยชน์อะไรแก่เขาบ้างหรือไม่ และต้องการศึกษาว่าในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีอะไรที่แตกต่างจากผลการศึกษาในอดีตบ้าง ในเรื่องของความรู้ ทักษะ และ ความตระหนัก ต่อพิษภัยของสารเสพติด เพื่อผลวิจัยที่ได้ในครั้งนี้นี้ จะเป็นประโยชน์ และ เป็นแนวทางในการปรับปรุงกลยุทธ์การวางแผน และ ผลักดันถอดถอนพัฒนาแนวทางในการเผยแพร่ข่าวสารความรู้ด้านยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากสารเสพติดในกลุ่มผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด ของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
2. เพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของคำขวัญรณรงค์เกี่ยวกับยาเสพติด ที่มีต่อผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
3. เพื่อศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
4. เพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
5. เพื่อศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากร กับความรู้ และ ทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม

7. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด กับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
8. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด กับ ทักษะคิดเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
9. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ ทักษะคิดเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
10. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และทักษะคิดเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม กับแรงจูงใจไม่สูบบุหรี่
11. เพื่อศึกษาตัวแปรที่สามารถอธิบายทักษะคิดเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ได้ดีที่สุด

ปัญหำนำในการวิจัย

1. ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด หรือไม่ อย่างไร
2. ค่าขวัญรณรงค์เกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด มีอิทธิพลต่อผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม หรือไม่ อย่างไร
3. ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันยาเสพติด หรือไม่ อย่างไร
4. ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีทักษะคิดเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด อย่างไร
5. ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีแรงจูงใจไม่สูบบุหรี่ มากน้อยเพียงใด
6. ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีปัจจัยทางสังคมแตกต่างกันมีความรู้ และทักษะคิดเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
7. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากยาเสพติด หรือไม่ อย่างไร
8. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์กับ ทักษะคิดเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด หรือไม่ อย่างไร
9. ความรู้ของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์กับทักษะคิดเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด หรือไม่

10. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ ทักษะคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หรือไม่อย่างไร

11. ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สามารถร่วมกันอธิบายทักษะคติเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดได้หรือไม่ อย่างไร

ขอบเขตการวิจัย

มุ่งศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ใช้แรงงาน ซึ่งมีระบบการทำงานเป็นกะในสถานประกอบการ 3 ประเภท ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรมผลิต รองเท้า เคมีพลาสติก และ ทินเนอร์ ในเขต จังหวัดสมุทรปราการ

ข้อจำกัดของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะในกลุ่มคนงานที่ต้องทำงานเกี่ยวข้องกับสารเคมี รองเท้า และ ทินเนอร์ เท่านั้นไม่เกี่ยวข้องกับคนงานในกลุ่มอาชีพอื่นๆ และ ผลของการศึกษาครั้งนี้ ไม่สามารถนำไปใช้กับจังหวัดอื่นๆ เพราะฉะนั้น จึงใช้ได้แต่เพียง ในเขต จังหวัดสมุทรปราการเท่านั้น

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มี เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส และ รายได้ ต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากยาเสพติดแตกต่างกัน
2. ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มี เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส และ รายได้ ต่างกัน มีทักษะคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดแตกต่างกัน
3. ปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด ของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากยาเสพติด
4. ปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด ของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์กับทักษะคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด
5. ระดับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์ กับทักษะคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด

6. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ ทักษะคิดเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

7. ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สามารถร่วมกันอธิบายทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม

นิยามศัพท์

ยาเสพติด หมายถึง สารเคมี หรือ วัตถุชนิดใดๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดมสูบ หรือด้วยประการใดๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกาย และ จิตใจ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเรื่อยๆ มีอาการอยากยา เมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกาย และ จิตใจอย่างรุนแรงอยู่ตลอดเวลา และ สุขภาพทั่วไปจะทรุดโทรมลง หมายถึง สารเคมีที่ใช้ในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่รวมถึง ยาสามัญประจำบ้านบางตำรับตามกฎหมายว่า ด้วย ยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่

ความรู้ หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้ และ เข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับยาเสพติดได้อย่างถูกต้อง ของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม จากข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด และการป้องกันตนเองจากยาเสพติด

ทัศนคติ หมายถึง ความคิดเห็นต่อสารเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งมียารมณ์ความรู้สึกร่วมเป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสิ่งทีกระตุ้น และ สถานการณ์ภายนอก

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด หมายถึง ความบ่อยครั้งในการดู อ่าน ฟัง ข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด และ การป้องกันตนเองจากยาเสพติด

ผู้ใช้แรงงาน หมายถึง บุคคลที่ทำงานให้กับนายจ้าง หรือ เจ้าของโรงงานอุตสาหกรรม โดยได้รับสิ่งตอบแทน (ทั้งนี้ไม่รวมถึงผู้ใช้แรงงานอิสระ)

โรงงานอุตสาหกรรมที่ทำการวิจัย หมายถึง โรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางลงมาถึงโรงงานอุตสาหกรรมขนาดย่อมที่มีคนงาน ตั้งแต่ 300 คนลงมา (แบ่งขนาดโรงงานตามเกณฑ์ ของกรมแรงงานสวัสดิการสังคม กระทรวงแรงงาน และ สวัสดิการสังคม)

ลักษณะทางประชากรของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรม หมายถึง

- เพศ ได้แก่ เพศชาย และ เพศ หญิง
- อายุ ได้แก่ ผู้ใช้แรงงานอายุตั้งแต่ น้อยกว่า 20 ปี – มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป
- ภูมิภาคที่เดิม ได้แก่ จังหวัด และ ภาคต่างๆ ที่เกิด
- สถานภาพสมรส ได้แก่ โสด แต่งงาน และ หย่า/ม่าย/แยกกันอยู่
- รายได้ ได้แก่ ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ แบ่งตามกลุ่ม
 - น้อยกว่า 5,000 บาท
 - 5,001-7,000 บาท
 - 7,001 -9,000 บาท
 - 9,001-12,000 บาท และ มากกว่า 12,000 ขึ้นไป
- ระยะเวลาทำงาน ได้แก่ เวลาที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมนั้นๆ
- การศึกษา ได้แก่ ผู้ที่จบระดับประถม มัธยม ปวช/ปวส. และปริญญาตรี
- จำนวนพี่น้อง ได้แก่ จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันทั้งหมด

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง พฤติกรรมและความรู้สึกนึกคิดที่กระตุ้นให้มีความพยายามที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จบรรลุเป้าหมายอันสูงเด่นที่ตั้งไว้ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค หรือ ความพยายามที่จะทำให้ดีเด่นกว่าบุคคลอื่น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

เขตที่ทำการวิจัย หมายถึง จังหวัด สมุทรปราการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ มาเป็นข้อมูล ในการปรับปรุง หรือ วางแผนการใช้สื่อให้สอดคล้อง กับพฤติกรรม การเปิดรับข่าวสาร และ การเข้าถึงสื่อของกลุ่มผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ อุตสาหกรรม
2. เป็นแนวทางอันที่จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนในการดำเนินโครงการรณรงค์ป้องกันยาเสพติดในกลุ่มเป้าหมายที่อยู่ในวัยทำงาน
3. ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำมาเป็นแนวทาง ในการกำหนดเนื้อหาสาระ และ นำเสนอเกี่ยวกับการ ป้องกันยาเสพติดผ่านสื่อต่างๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย